

ČUDEŽNI ANGEL

(Pravljica)

Nekoč je na mali jasi sredi gozda stala hiška. V njej sta živela zajec Albert in muca Tačka. Sneg je že okrasil gozdno drevje, zato je tudi muca Tačka želela okrasiti svojo novoletno jelko. Takoj je za pomoč vprašala Alberta. On je vedno vedel, kaj storiti.

Na podstrešju sta našla že davno pozabljeno čudežno škatlo. Ko sta jo odprla, sta v njej zagledala enajst govorečih angelčkov. Eden od njih se je zahvalil mucu Tački in zajcu Albertu. Rekel je :«Že sto let smo zaprti v tej škatli. Hvala vama, ker sta nas rešila.» Albert je bil zadovoljen, saj je naredil dobro delo. Angel je v zahvalo ponudil pomoč Albertu in Tački. Tačka se je vključila v njun pogovor in dejala :«Kako bi nama lahko pomagali?» Angeli so bili čudežna bitja, zato lahko izpolnjujejo želje. vendar le tistim, ki so prijazni drug do drugega. Tačka si je želela svojo lastno novoletno jelkico, zato je bila to njuna želja. Angel jima je z lahkoto pričaral čudovito trimetrsko smrečico, polno okraskov, lučk in sladkarij. Nato pa se je pojavil hudoben škrat, ki je bil skrit v dimniku. Zrušil jima je novoletno smrečico in pojedel vse sladkarije. V trenutku je škrat zbežal z vrečo polno sladkarij in izginil za devetimi gorami. Ker pa so angeli dobrega srca, je vseh enajst angelov združilo moči in začarali so še lepšo in večjo novoletno jelko. Ta je imela namesto okraskov čokoladne balončke, vmes pa je svetilo enajst čudovitih angelov.

Na vrhu jelke je stala zlata zvezdica, pod njo pa devet klobčičev mehke volne za Tačko in kup slastnega korenja za Alberta. preživeli so čudovit božični večer.

Nina Stefanovski, 5. E